

man kan se bort fra, at hver Gang der har været et Tilløb til, at man nærmede sig 1 Million, saa er Tilskuddene paa en eller anden Maade blevet støkket. Den Tendens der er til, at Bevillingen til Husdyrbruget stiger, kommer af, at der ansættes flere og flere Konsulenter, og at Arbejdet bliver mere og mere indgaaende og omfattende, og naar saa Staten giver en Brøkdel af Udgifterne til dette Arbejde, stiger Bevillingerne naturligvis. Men den højtærede Minister maa ikke se bort fra, at medens Landbrugs-eksporten indbragte 500 Mill. Kr. i 1913, indbringer den i 1924 1 500 Mill. Kr.; medens Bevillingen til Husdyrbrug, som sagt, ikke er støget i disse Aar.

Arbejdsløshedsspørgsmaalet skal løses, siger den højtærede Minister. Ja, det er meget beklageligt med denne Arbejdsløshed, det er rigtigt nok; jeg var inde paa det i Gaar, da jeg talte, og paaviste, hvorledes man handler indenfor Industrien: man forsømte at benytte Lejligheden i Sommer, da der var Arbejde; da sloges man og sagde: Kan der ikke gennemføres en passende tarifmæssig Løn, saa lukker vi Dørene og lader Arbejderne gaa ind under Samfundets Forsorg. Landbruget kan ikke saaledes lukke sine Døre; det kan ikke klæde sin Ejendom af for Besætning og Inventar — saa kan det blive vanskeligt nok at faa det i Gang igen — Landmanden maa blive ved at gøre sit Arbejde uden at tale om, hvad Løn det giver. Det kan i høj Grad kritiseres, at man fra Industriens og dens Arbejders Side indtager den Stilling: Vi vil have et tilfredsstillende Udbytte og beholde tarifmæssig Løn, ellers lukker vi og lader Samfundet om at forsørge Arbejderne. Det er et i høj Grad angribeligt Standpunkt, og det er vanskeligt at forsvare overfor andre Erhverv. At Prisfaldet paa Landbrugets Produkter afgjort har været større end paa Industriens Produkter, maa man vist lade staa fast, der er bare den Forskel, at Industrien siger Pas, medens Landbruget fortsætter uden Hensyn til, hvad Løn det kan give. Jeg udtalte i Gaar, at de Tal, Ministeren havde fremført angaaende Forholdet mellem Tilskuddet og Eksporten, ikke havde nogen Værdi, der gives f. Eks. 20 000 Kr. i Tilskud til Svin, det er kun 35 Kr. for hver 1 Mill. Kr.'s Eksportværdi. Kvæget faar 387 Kr. for hver 1 Mill. Kr.'s Eksportværdi. Det kan man ikke saadan sammenligne, hver Dyreart er nødvendig, hver til sit. Hønsene kan frembringe større Eksportværdi, de kan være gode til at lægge Æg; men, som jeg sagde før, de duer ikke til at pløje med. Man kan derfor ikke sige,

at Hesteavlens ikke har nogen Betydning, det er ganske forkert, man kan ikke maale Hesteholdets Betydning efter, om Eksportværdien af Heste er 10—20 Millioner eller ingenting. Det store Tyngdepunkt er det Arbejde, Hesten gør, og som er nødvendigt for Landbrugets Drift. Som sagt, disse Tilskud har den Betydning, at man samles om Avls- og Brugsarbejdet derude, og derigennem kommer de alle til Nytte. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg i Gaar udtalte om Avlsaristokrater og Avlsdemokrater.

Den højtærede Minister havde adskilligt tilovers for Konsulenternes Virksomhed, den vilde han ikke ødelægge. Men saa er det ikke praktisk at spare paa Tilskuddet til de nødvendige Rejser, Konsulenterne maa foretage indenfor Foreningernes Omraade for at komme ud til Medlemmerne, thi det er derude, de gør deres største Nytte.

Den højtærede Minister nævner ikke med et Ord det betydningsfulde og nye Arbejde, der er taget op med Registreringen, som er en Betingelse for, at vi kan fortsætte den Eksport af Avlsdyr, der er begyndt, og det er det forøgede Arbejde, Registreringen giver, som har medført den Stigning i Udgifterne til Husdyrbrugskonsulenterne, der ogsaa har givet sig Udslag paa Statens Budget, men efter mit Skøn er det et uundværligt og saa nyttigt Arbejde, at det vilde være ganske uforsvarligt at lade det gaa i Staa. Jeg beklager, at den højtærede Minister, saa vidt jeg hørte, ikke udtalte sig om dette Arbejde.

Saa kommer Spørgsmaalet om Lønningerne til Konsulenterne, som jeg i Gaar omtalte, nu hører vi, at det er Ministerens Mening, at Planteavlskonsulenterne skal lønnes paa samme Maade. Udgifterne til Rejser, Kontorhold og Tryksager skal der ikke mere gives Statstilskud til. Jeg vil antage, at det vil vække megen Opsigt i Planteavlskredse og vel ikke mindre indenfor Husmandskredse. Hidtil har det været saadan, at det i særlig Grad har været Planteavlskonsulenter, Husmandsforeningerne har beskæftiget, nu begynder de ogsaa at antage Husdyrbrugskonsulenter, men det ene med det andet vil afgjort hemme den, som Ministeren selv mente, værdifulde Virksomhed.

Med Hensyn til Dyrskuerne skal jeg ikke gentage, hvad jeg sagde i Gaar, den højtærede Minister er jo ganske uforstaaende overfor den Betydning, Dyrskuerne har. Saa udtalte den højtærede Minister noget saa vidunderligt som, at nu har vi givet Tilskud til Hesteavl i, jeg tror,